

ЦАРСКИЙ НАКАЗАТЕЛНЫЙ ЗАКОННИКЪ

Членъ 170.) Ако ся докаже по законъ, че нѣкой е убиль единого нарочно, отсѫжда ся по законъ на смърть.

Членъ 171.) Законното рѣшеніе не уничтожава личнитѣ правдини; заради това убитый ако има наследници, наспротивъ тѣхното исканіе давіята за личнитѣ правдини възлага ся на въ-розаконнитѣ сѫдилища.

Членъ 172.) Убіца опростенъ отъ наказанія кръвъ за кръвъ (*късасъ*), или отъ погубваніе, туря ся въ вѣчни окови, или въ приврѣменни, не по малко отъ петнаадесѧть години.

Членъ 173.) Онія, които правятъ злени и злодѣянія, ако мянятъ другиго съ насилии мжки, съ намѣреніе да го накаратъ да направи нѣкое голѣмо злодѣяніе, па ако ся докаже, че и отиaprѣдъ сѫ правили такъво нѣщо, сир. да сѫ *сабжалии*, отсѫждатъ ся на погубваніе.

Членъ 174.) Ако нѣкой безъ да си ще убие нѣкого, туря ся въ окови до 15 години; обаче това убіство ако ся случи въ врѣмя когато прави друго нѣкое злодѣяніе, или ирѣди да го свѣрши, или послѣ откакъ го свѣрши, или съ намѣреніе да направи едно прѣстѣженіе, наказва ся спорядъ закона съ смърть.

Членъ 175.) Който е помощникъ на убійца, туря ся въ приврѣменни окови.

Членъ 176.) Който скрыва тѣлото на убитаго, или го погрѣбе безъ да обади на правителството, и безъ да ся прѣглѣда, затваря ся отъ единъ мѣсяцъ до единъ годинъ, и му ся зима глобжъ отъ едно до петъ златни меджидиета. Нѣ ако и той е былъ намѣсенъ въ тая работѣ за убийство, то наказанието му за това, отදълно ся извършва.